Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

O. Henry

DARUL MAGILOR

Traducere: ANDREI NICOLAE DUMITRU

ANDREAS

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Un dolar și optzeci și șapte de cenți... Asta era toată averea. Și șaizeci din acești cenți, în mărunțiș. Gologani salvați unul câte unul, câteodată chiar doi, în tocmeli cu băcanul, zarzavagiul sau măcelarul, în timp ce obrajii i se îmbujorau de rușine. De trei ori îi numără Della. Doar un dolar și optzeci și șapte de cenți. Și a doua zi era Crăciunul... Nu mai rămânea nimic altceva de făcut decât să te trântești pe patul cel sărăcăcios și să... urli.
Și așa a făcut și Della.

În timp ce doamna casei se mai liniștește, putem descrie un pic locuința. Era una mobilată și închiriată cu opt dolari pe săptămână. Ne-ar fi greu să descriem în amănunt, mai ales că nu prea avem ce descrie. În holul mic de la intrare, era o cutie de scrisori, în care nicio scrisoare nu voia să intre. Era și o sonerie ce nu putea scoate un zgomot. Dar, cu toate acestea, pe ușă, stătea scris: „Domnul James Dillingham Young".

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Când numele a fost pus acolo, Domnul James Dillingham Young era plătit cu 30 de dolari pe săptămână. Acum, că este plătit cu numai 20 de dolari pe săptămână, titulatura pare prea lungă și prea importantă. Poate ar fi trebuit să fie „Dl. James D. Young". Dar când Domnul James Dillingham Young venea acasă, numele lui devenea, într-adevăr, și mai scurt. Doamna James Dillingham Young îl îmbrățișa cu căldură și îi spunea „Jim". Pe dânsa deja ați cunoscut-o. Ea este Della.

Della se opri din plâns și își șterse lacrimile de pe obraji. Stătea la fereastră și privea fără interes. A doua zi era Crăciunul, și ea avea doar un dolar și optzeci și șapte, cu care să îi cumpere lui Jim un cadou. A tot economisit cât a putut în ultimele luni, dar cu acest rezultat... Douăzeci de dolari pe săptămână nu este o sumă importantă. Totul a costat mai mult decât se aștepta ea. Mereu se întâmpla așa.

Numai un dolar și optzeci și șapte de cenți pentru a-i cumpăra un cadou lui Jim... Jim al ei... Petrecuse multe ore plănuind în cap și imaginându-și ceva frumos pentru el. Ceva demn de Jim al ei. Ceva ce aproape făcea onoarea persoanei bune care era Jim.

Între cele două ferestre ale camerei se afla o oglindă. Poate ați văzut și dumneavoastră vreodată o oglindă de perete într-un „apartament" închiriat cu opt dolari. Nu îți poți admira propria reflexie în întregime. Cu toate acestea, dacă ești subțirel și te miști foarte agil, poți strecura o imagine completă. Della, fiind foarte slăbuță, și nici foarte înaltă, reușise să stăpânească această „artă" cu ușurință.

Brusc, ea plecă de la fereastră și se așeză în fața oglinzii. Ochii îi străluceau cu putere, dar fața sa își pierduse din culoare. Își desprinse părul și îl lăsă să cadă pe umeri în toată splendoarea lui.

Acum, două lucruri posedau tinerii James Dillingham, și cu amândouă se mândreau grozav. Unul dintre ele era ceasul de aur al lui Jim. Fusese al tatălui și al bunicului său. Celălalt era părul Dellei.

Dacă o regină ar fi locuit lângă ei, Della și-ar fi etalat părul, întocmai pentru a o umbri pe Maiestatea Sa, cu tot cu bijuteriile și podoabele ei.

Dacă un rege ar fi locuit lângă ei, cu toate bogățiile lui, Jim ar fi verificat ora de fiecare dată când s-ar fi întâlnit. Jim știa că niciun rege nu avea ceva mai de preț.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Acum, frumosul păr al Dellei, căzându-i pe umeri, părea a fi o cascadă strălucitoare de apă castanie. Trebuie spus că păru-i ajungea până mai jos de genunchi, făcând să pară că poartă o rochie. Dintr-odată, nervoasă și în grabă, îl strânse din nou, apoi se privi cu atenție în oglindă, în timp ce o lacrimă pică pe covorul roșu și uzat.

Trase pe ea haina maronie și veche. Apoi, acoperi părul cu o pălărie din aceeași perioadă. Cu strălucirea din ochii ei și energic, ieși pe ușa apartamentului și apoi în stradă.

Acolo, după ce merse ceva timp, se opri în dreptul unui magazin unde stătea scris: „Madame Sofronie. Articole din păr de toate genurile".